

[Lissa Mathiasen]

helt anden virkning, således at det slår kraftigere igennem i forhold til den enkelte.

Det er da interessant at høre, om der er flertal for det. Det skulle glæde os, hvis det ikke var tilfældet, og jeg er sikker på, at det vil glæde mange andre end mig, også uden for dette hus. Det tror jeg at jeg vil bede begge personer om at komme op her og give et svar på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Mejdahl vil jeg sige, at man jo kendte disse problemer den 30. januar, og stadig væk er det uforståeligt, hvorfor regeringen lod debatten foregå den 30. januar og så bagefter trækker det pågældende forslag.

Fru Kirsten Jacobsen, der bruger som argument, at der jo ikke er tale om ret meget, synes jeg skulle tale med de mennesker, der bliver ramt af det. Der er jo ikke kun tale om 80 kr. i 1990. Der er tale om en optrapning af beløbene i 1991 og 1992.

Vi har fået en henvendelse fra Landsforeningen Ældre Sagen, hvori direktøren, Bjarne Harstrup, påpeger, at det i det sidste år vil betyde en nedgang i rådighedsbeløbet på 3,5 pct., og når man ved, hvordan de dårligst stillede pensionister har det, ved man også, at det så sandelig er en ganske betragtelig nedgang, som disse pensionister vil kunne mærke helt kontant. Det er det, som Fremskridtspartiet vil lægge stemmer til – tilsyneladende.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil bare slå to ting fast:

For det første er Fremskridtspartiet tilhænger af det nye huslejebegreb. Det har jeg sagt før, og det vil jeg gerne bekræfte. Jeg vil også sige, at vi ser gerne det huslejebegreb gennemført så hurtigt, det overhovedet er teknisk muligt.

For det andet skal jeg da gerne bekræfte, at der i forslaget er tale om 80 kr. i 1990, 115 kr. – ikke 135 kr., som fru Lissa Mathiasen sagde – i 1991 og 150 kr. i 1992. Men det er ikke de astronomiske tal, som hr. Holger K. Nielsen, Boligselskabernes Landsforening og mange andre har jongleret med i aviserne.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Fru Lissa Mathiasen stillede det direkte spørgsmål, om det her skulle opfattes som en tretrinsrakat.

Det, jeg sagde i min ordførertale, og som jeg gerne vil stå ved, for det lægger jeg megen vægt på, er, at det udvalgsarbejde, der nu sættes i værk, skal prøve at klarlægge, dels hvad der er indbefattet i huslejen, dels hvad det er fornuftigt fortsat at have i huslejen, altså et udredningsarbejde, så vi på den baggrund kan gennemføre en, som jeg nævnte i min ordførertale, permanent lovgivning. Det er vort mål, at vi får et ændret huslejebegreb, så at der er færre elementer med i den husleje, der ydes boligstøtte til.

Til hr. Holger K. Nielsen, der siger, at vi jo kendte problemerne den 30. januar, vil jeg sige: Jamen de var af så ny dato, og det var jo årsagen til, at boligministeren den 30. januar under førstebehandlingen af nr. L 171 kunne sige, at der allerede dengang var kommet ting frem, der kunne bevirke, at der skulle stilles et ændringsforslag.

Det viser sig så, at det ikke kan løses blot ved et ændringsforslag, men at vi er nødt til at lave det, som nu er fremsat og førstebehandlet her i dag.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Den sidste korte bemærkning i denne omgang til fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen hr. Mejdahl! Det er jo ikke det, der argumenteres med i lovforslaget. Jeg er meget sikker på, at også hr. Mejdahl har læst det, men alligevel vil jeg godt sige: Det, der argumenteres med i lovforslaget, er jo netop opdriften, stigningstakten i vores boligstøtteudgifter, og det er dem, der skal bremses.

Det vil sige, at det, man argumenterer med i lovforslaget, er, at der skal ske en besparelse. Det er ikke, som hr. Mejdahl lægger det frem her, nogle saglige, fornuftige betragtninger, vurderinger om, hvorvidt det er det ene eller det andet begreb. Der er rent faktisk i lovforslaget klart henvist til, at det er stigningen i boligstøtteudgifterne, der skal beskæres.